सर्गः १३ अयं सुजातोनुगिरं तमालः प्रवालमादाय सुगन्धि यस्य । यवाङ्कुरापाण्डुकपोलशोभि मया वतंसः परिकल्पितस्ते ॥ ४९ ॥ अनिग्रहत्रासविनीत सत्वमपुष्पलिङ्गात्फलवन्धिवृक्षं । वनन्तपः साधन मेतदत्रेराविष्कृतोदग्रतरप्रभावं ॥ ५० ॥

अयमिति । अनुगिरं पर्व्वतसमीपे सु सम्यक् जातउत्पन्नोयं तमालो वृक्षभेदो दृश्यते यस्य सुगन्धिप्रवालं किसलय मादाय गृहीत्वा मया ते तव वतंसः कर्णालङ्कारः परिकल्पितो रचितः किं० वतंसः यवस्याङ्कुर इव आ ईषत्पाण्डौ पाण्डुवर्णे कपोले शोभते सः ॥ ४९ ॥ अनिग्रहेति । अत्रेस्तदाख्यमुनेस्तपसः साधनमेतद्वनमस्ति किं० वनं न विद्यते निग्रहा दण्डात्त्रासो भयं येषां तादृशान्यपि विनीतानि नम्राणि सत्वानि प्राणिनो यस्मिन् तत् पु० किं० वनं पुष्पमेव लिङ्गं निमित्तं पुष्पलिङ्गं न पुष्पलिङ्गमपुष्पलिङ्गं तस्मात् पुष्परूपनिमित्तं विनैव फलवन्धिनः फलसम्बन्धिनो वृक्षा यस्मिन् तत् पु० किं० वनं आविष्कृतः प्रकटीकृत उदग्रतरो महत्तरः प्रभावो यन तत् ॥ ५० ॥